ἐρωτ

ἆρα ἔχει τέλος ἡ κόλασις τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ὄχι; ἀπο κρ ρις

Τοῦτο λέγον τ°, περὶ τῶν ἀπερχομένων εἰς τὴν
γέενναν, ὅτι ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ
τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται. καὶ πάλιν λέγει.
ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλουσιν ὑπάγειν εἰς κόλασιν
αἰώνιον. καὶ πάλιν ὁ ἀπόστολος λέγει. μὴ πλανᾶσθε.
ὅτι οὔτε πόρνοι. οὔτε μοιχοί. οὔτε μαλακοί.
οὔτε ἀρσενοκοῖται. οὔτε μέθυσοι. οὔτε λοίδωροι,
οὔτε ἅρπαγες. οὐ θέλουσι κληρο-
νομῆσαι βασιλείαν θεοῦ. φανερὸν ὅτι αἰώνιος
εἶναι ἡ ἀπόλαυσις τῶν δικαίων, καὶ ἡ κόλασις
τῶν ἁμαρτωλῶν. καὶ πάλιν ὁ Χς περὶ τοῦ
Ἰούδα. ὅτι καλὸν ἦν, αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
οὔτε λέγει, καὶ λλιον ἦν θελεν ἆρα εἰ μὴ ἦν θελε
γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἰς τὸν κόσμον, παρὰ ὁ ποῦ
ἐγεννήθη καὶ ἐκολάσθη. ἀκόμη δὲ ἐκολάσθη,
ἀλλὰ θέλει κολασθῆ αἰωνίως καὶ ἀτελεύτητος: ρωτ

οἷον σημεῖον πρὸ ἐνάκρατῶ ὁ ἄνθρωπος, διὰ ἁμάρτη
πλανῆ, κ'